

Reč života – decembar, 2017.

"Evo sluškinje Gospodnje, neka mi bude po reči tvojoj!" (Luka 1, 38)

"Evo sluškinje Gospodnje, neka mi bude po reči tvojoj!" (Luka 1, 38)

Jedna mlada žena, u svom domu u Palestini, bezimenoj periferiji moćnog Rimskog carstva, dobija neočekivanu i uznemiravajuću posetu. Božji glasnik upućuje joj poziv i čeka njen odgovor – kaže joj anđeo. Potom joj objavljuje veliku ljubav Božju prema njoj i traži od nje saradnju u ispunjenju Njegovog plana nad čovečanstvom.

Marija u čuđenju i radosti prihvata dar ličnog susreta s Gospodom. Potpuno se predaje tom još nepoznatom planu jer ima potpuno poverenje u Božju ljubav.

Svojim velikodušnim i potpunim pristankom Marija se odlučno predala u Njegovu službu i u službu ljudi, svojim primerom pokazujući svima divan način prijanjanja uz Božju volju.

"Evo sluškinje Gospodnje, neka mi bude po reči tvojoj!"

Razmatrajući ovu rečenicu iz Jevanđelja, Kjara Lubik je zapisala: *Da bi ispunio svoje planove, Bogu su potrebne samo osobe koje Mu se predaju sa svom poniznošću i spremnošću sluge. Marija, istinska predstavnica čovečanstva čiju sudbinu preuzima, ovim stavom ostavlja Bogu sav prostor za Njegovu stvaralačku aktivnost. Ali osim što izražava poniznost, pojam "sluga Gospodnji" je i plemeniti naslov pripisan velikim slugama istorije spasenja, kao što su Avraam, Mojsije, David i Proroci. Zato Marija tim rečima potvrđuje svu svoju veličinu.*^[1]

"Evo sluškinje Gospodnje, neka mi bude po reči tvojoj!"

I mi možemo da otkrijemo Božju prisutnost u našem životu i da slušamo onu "reč" koju upućuje nama, da bi nas pozvao da ostvarimo u istoriji, ovde i sada, delić Njegovog plana ljubavi. Naša krhkost i osećanje neprikladnosti mogli bi da nas zaustave. Zato uzmimo za svoju Anđelovu rečenicu: "Bogu ništa nije nemoguće"^[2] i uzdajmo se u Njegovu moć više nego u sopstvene snage.

To će nas osloboditi uslovljenosti i uobraženosti da smo dovoljni sami sebi, pomoći će da izađu na videlo naše najbolje snage i talenti za koje nismo ni znali i konačno će nas učiniti sposobnima da i mi volimo.

Jedan bračni par ispričao je sledeće: "Od samog početka našeg braka otvorili smo svoj dom roditeljima dece smeštene u bolnicama našeg grada. Kroz naš stan prošlo je preko sto porodica, ali uvek smo nastojali da toj porodici mi budemo porodica. Proviđenje nam je često pomagalo da i materijalno podržimo to prihvatanje, ali pre toga trebalo je da postoji naša raspoloživost. Nedavno smo primili određeni iznos novca i želeli smo da ga stavimo na stranu, sigurni da će nekome biti koristan. I zaista, ubrzo je stigla još jedna molba. Sve je igra ljubavi s Bogom, a mi samo moramo da budemo poslušni i ostanemo u igri."

"Evo sluškinje Gospodnje, neka mi bude po reči tvojoj!"

Da bismo živeli ovu rečenicu iz Jevanđelja, može nam pomoći Kjarin predlog da primimo Reč Božju kako je to učinila Marija: *...s potpunom spremnošću, znajući da to nije ljudska reč. Budući da je Božja reč, u sebi sadrži Hristovo prisustvo. Stoga primi Hrista u sebe po Njegovoj reči. I s aktivnom spremnošću provedi je u praksu, iz trenutka u trenutak. Ako to učiniš, svet će opet videti Hrista kako prolazi ulicama naših modernih gradova, Hrista u tebi, odevenog kao i svi, koji radi u kancelarijama, u školama, u najrazličitijim sredinama, među svima.*^[3]

U ovom vremenu pripreme za Božić nastojmo i mi, kako je to činila Marija, da izdvojimo malo vremena da se sretnemo licem u lice s Gospodom, možda čitajući jednu stranicu Jevanđelja.

Pokušajmo da prepoznamo Njegov glas u našoj savesti, prosvetljenoj Rečju života i osetljivoj na potrebe braće koju susrećemo.

Pitajmo se: Kako mogu da budem Isusovo prisustvo danas, tamo gde živim, da bih doprineo da ljudski suživot postane porodični?

A reči "Evo me", kojima ćemo odgovoriti, omogućiće Bogu da seje mir oko nas i da uveća radost u našem srcu...

Leticija Magri

^[1] Kjara Lubik, *Non perdere l'occasione*, Citta Nuova, 25, [1981], 22, str. 40.

^[2] Luka 1, 37.

^[3] Kjara Lubik, *Non perdere l'occasione*, Citta Nuova, 25, [1981], 22, str. 40–41.